Der blev taget haardt paa de 3 Kredse, som blev staaende i Valgretsforbundet, da de andre gik ud; vi mener dog, at vi har Lov til at blive staaende, da det ved Mødet i København i 1904 blev stillet os frit, om vi vilde gaa ud eller ej. Der er blevet sagt, at de 3 Kredse gik bort fra D. Kv. Sf. Vi vil hævde, at det var os, der blev, og de øvrige, der gik.

Ved 1ste September Mødet i København (i Aar) blev der af Fællesstyrelsen sagt, at de 3 Kredses Arbejde havde været en Kræftskade paa D. Kv. Sf. Da der fra Valgretsforbundet blev gjort Indsigelse, forandrede Vedkommende det til, at det var Splittelsen, der var Kræftskaden. Beskyldningen rammer saa dem, der var Skyld i Splittelsen i 1904. Der blev ogsaa sagt, at de 3 Kredse har overtraadt Fælleslovene, hvilket ikke blev bevist; men det bliver det vel senere.

Vi har nu, saa godt vi kan, klargjort vor Stilling og vil haabe, at der maa komme en bedre Forstaaelse af denne Sag ud mellem D. Kv. Sf.'s Medlemmer.

Bestyrelsen for D. Kv. Sf.'s Svendborgkreds.

Vi maa have Lov til at gøre nogle faa, rent foreløbige Bemærkninger til ovenstaaende Indlæg, at ikke Misforstaaelserne, som allerede er tilstrækkelig talrige, skal blive uoverkommeligt mange.

Det er ikke de 3 Kredse, som har „overtraadt Fælleslovene", men D. Kv. Sf. kom i Strid med sine egne Love ved det, der skete paa Ringkøbingmødet i 1902; thi idet D. Kv. Sf. lagde Arbejdet for Valgretten over i Hænderne paa et Repræsentantskab, der tilhørte en Organisation udenfor D. Kv. Sf., og dette var det jo, der trods alle Forklaringer og Fortolkninger skete, saa toges med det samme „den højeste Myndighed i alle Samfundets fælles Anliggender" fra Fællesmødet. (§ 5).

Kredsene opnaaede ikke at faa „aktiv Deltagelse i Arbejdet" for Valgretten ved at faa en Repræsentant i Valgretsforbundet; thi kun 2 eller 3 Kredse havde en Repræsentant fra Kredsen selv, (ja, det var nok egentlig kun Svendborgkredsen, der havde en i sin egen By boende Repræsentant;) de andre Kredse lod sig repræsentere af en i København bosiddende Kvinde; og i de fleste Tilfælde var efter Kredsenes eget Vidnesbyrd Forbindelsen mellem denne Repræsentant og Kredsen yderst svag. Kredsene lod sig repræsentere paa denne Maade af den ligefremme og praktiske Grund, at de ikke havde Raad til at bekoste en saadan Repræsentants Rejser til København, og at de fleste Kredse heller ikke havde et Medlem, der havde Tid til at foretage saadanne Rejser, som nødvendigvis maatte blive ret hyppige, om der skulde være Tale om „aktiv Deltagelse" i Valgretsarbejdet.*) Og selv om hver eneste Kreds havde haft sin i sin egen By boende Repræsentant i Valgretsf., mon Kredsene saa vilde have faaet mere direkte Indflydelse paa og Del i Arbejdet for Valgretten, end de kan have inden for deres egen Forenings Rammer og ad den saare lige og naturlige Vej, som D. Kv. Sf.s egne Love giver dem? Erfaringen har vist, at Kredsenes Repræsentation i Valgretsf. ikke bragte dem i direkte, levende Forbindelse med Valgretsarbejdet, medens de inden for deres egen Organisation — igennem Fællesmødet og igennem deres selvvalgte Fællesstyrelse – kan faa lige saa megen Forbindelse med og lige saa megen Indflydelse paa Arbejdet for Valgretten, som deres Interesse og Iver for denne Sag fører med sig. D. Kv. Sf.s Hovedopgave er Arbejdet for Valgretten; dette staar fast trods alle Forsøg paa at bortforklare det; og om denne Hovedopgave bør alle D. Kv. Sf.s Kræfter samle sig; at decentralisere Virksomheden er at sprede Kræfterne, og dette er atter at svække Bestræbelserne; her trænges til alle D. Kv. Sf.s bedste Kræfter.

At kun D. Kv. Sf kan arbejde for Valgretten, er saa taabelig en Paastand, at det er vanskeligt at forstaa, at den stadig kan pusle omkring i Krogene og fortsætte sin lyssky Virksomhed. Mulig er der paa Mødet i 1904 i Stridens Hede faldet Ord i denne Retning — er der overhovedet saa haarrejsende en Ytring til, som ikke kan blive sagt i en Diskussion? — men at nogen virkelig kan faa sig til at gentage denne Sætning og derved søge at faa slaaet fast, at dette er — maaske endog en ret udbredt Mening i D. Kv. Sf, det er for tarvelige Vaaben at bruge.

Ogsaa Svendborgkredsens Styrelse gør sig skyldig i den Fejltagelse at tale om Valgretsforbundet som et Forbund af Foreninger, der hører til i en bestemt Lejr. Man synes bestandig at glemme, at hverken „Cirklen", Kommunelærerindeforeningen, Gymnastikforeningen, Jordemoderforeningen, Sygeplejeraadet eller Politisk Kvindeforening er socialistiske Fagforeninger; men vi er enig med Svendborgkredsens Styrelse i, at der er dygtige Kræfter inden for Fagforeningerne, og vi vil tilføje: ogsaa inden for de nævnte Foreninger; men disse dygtige Kræfter vil i Forholdet til Valgretten ganske anderledes komme til deres Ret, naar de valgretsinteresserede inden for de forsk. Foreninger samles i Valgretsforeninger eller i Valgretsafdelinger inden for Foreningerne og ikke som nu nøjes med at sende et Par Repræsentanter til et Forbund.

*) Mon de, som stadig ønsker, at Kredsene hver for sig skal være repræsenteret i Valgretsforbundet, har gjort sig det klart, hvad dette rent praktisk betyder for Kredsene?